

"שלמה מלך ישראל חי וקיים" – התחedorות הרבנים החרדים דארעoth הברית וקנדה

בג'ה: ברכבלינו גואָ אַרְקַ – ערשות אַרגאנָג # 3 – חודש מנהם אַב שנת תשס"ג לפ"ק - אַוגוּסְט 14 - 03

ה' – הרב שמואל לעוז דאכ"ר – הרב יואל גריינוזאלד דומ"ץ – מגלה עמוקות בפרשיות ואתחנין אופן כת", אז אברהם אבינו האט ממש בפוגע מקרים גועזין מצות עירובין, ווי חיל' זאנן אז אברהם אבינו האט ספקלאקטיים גועזין די גאנגע תורה אאר ז איי געבען געווואן, אז ספקצעעל

הנ' און זיין מא מקס עונגא אפלען ערברא בערבען. זיין או רעד האן מאקס עונגא אפלען ערברא בערבען. זיין או רעד האן מאקס עונגא אפלען ערברא בערבען.

עוזר מילויים. אוניברסיטאות ומוסדות מחקר מודרניים ממעבידים מילויים יפים ובעלי ערך אקדמי. אוניברסיטאות מודרניות ממעבידים מילויים יפים ובעלי ערך אקדמי.

דר מדורש תא' ואגט דארט קלאר או דער איבערשטער אליאנס מאכט דעם עירוב
דער עריקר או וואס מען זעהט פון דעם, או משה רבינו דער אב כל'
ער האלט פארן שטワרבין און ער האט נישט עפֿס אונדרערש
אנזינן נאר זיך צו שטעלן איזענישען בייס דרבושע "איך זול זונה זוין"
מצוצו ערירוב', אלא מאי מה דאך זיין או אי', דאס איז פון די השובטער
אונן גרטעטען מעוצות וואס איז פאראהרב ב' איין צו מאכט אן ערירוב, ווי מענט
זעהט קלאר אוין מרדס תהוממא (נה טי') או דאס איז גאר געווינן דער
חרטאָ פונעם "דוֹר הַפְּלָגָה", או יי' האבן געקריגט רחל איינן ברושע'ל
ודודראָבעם וואס זוזבן געקריגט אויף מעוצות ערירוב, אוון דער מדורש
תהונזומה זאגט דארט קלאר או דער איבערשטער אליאנס מאכט דעם
ערירוב - און מען זעהט טאָקע זאגט אים דער חבר - או רוח הקורש
הזהפעיה בבית מדרשו של רשי' - רשי' הקדוש האט שיין אלעס פאראייסט

ונגענעהן או עס ווועט אופרטשין אין דורך אונ אלעס וועלן אויסטרישן.
אלעס וווערטערן אין זיין.
בתקביה האדר' זיל, איזה מארגון נאכמיטאג האעלן מיר מושמייך זיין עס איז
ונאנער זומער שט נאכמיטאג, וועלן מיר כאנפּ שפאצער אונ זיין.

הקב"ה בעצמו עושה חיעורוב – וכשחולקין על העירוב, איז חולקין אל הקב"ה רחל – והוא דור הפלגה ממש

ויהי כל הארץ שפה אחת:

הארץ שפה אחת ודברים אחדים. מדרש תנומא – נח פרק ט"ז)
 וכן דור הפלגה איתיה מדרש חנומנא לרשה זו ט"ז) לא תתקינו ערבו
 החזרות אלא מפני שלום". וכן מורה לנו עירוב שמיערב ייחד דעת
 בין אדם ועובדות אותו אחר. וכך במדרשי אמי עשו שלום בעולמי
 ודושעים אלו מומרים לתוך מהלחתם בעולמים וכו'. פפי ציקי פ' ח' אות ז)
 ג' יישור ח' פאר ח'יו ווילב' פארא אוריינשטיין דעם מברשת התגונמא

מצות עירוב יש לה עולם המוחיד לה – ויש לה שורש ועיקר בדאוויתא – בזכות אבותינו שקיימו מצות עירובין, אנחנו חיים ובינוים בשלום ברוך הוא.

או יאמר אלה הדברים נרא לא הרבהם לפרש בהקדמים לפרש פסק אשא עין אל והרים מאיין עורי כי דאיתו גמורא קים אביהם אבינו עלי השלים כר אפלעו ערוב תשולין והיינו שהוה מקודש ומטהר את כל רמ"ח אבריו ושותה גידיו כל אבר במצוות השין לך דכל מצוה ומץוה יש לה עולם בפנוי עצמה ואברהם אבינו על ידי שהיה עובד השם יתברך מהאהבה השיג את כל מצוה מצחה בשרשיה ואפלעו מצוח דרבנן יש לה שורש ועקר בדאווריות באולם המזוח לה * צוחוthon בון שלש שנים הקיר אברחים את דעך צעריך האדים להתקדש לה' ולהדר עצמו מיד בהגישו שכל מכתנותו והיינו של שנים קידיז לכם עליים בשנה הרביעית קידזה כל פריו קודש הילולים לי' דאדום נקרא פרי שורשו הוא ומעליה והוא אינו אלא כפרי גדול איילן וגזריך האדים תיקף וכי ישנה הרביעית להיות כל פריו קודש הילולים לה' כמו'ש אשרי הגבר כי ישא על מעוזו ואברהם אבינו על ידי עבוחתו שלמה באחבה רבה فعل והשפיע לנו שורש קדרושה שנניה אנחנו גם כן יכולם לילך בדריכיו לעבד הבוואר ברוך הוא באחבה וזה פרוש וען אביהם אהובי רצחה לומר שאחבה החותם והרעש אברחים כל בא עולם בזותות אבותינו אנחנו חיים וקיים בגלוות המזרחה (ספר נועם אלמל'ם - פרשת דברים)
א. ירושה רת אבר הירח פון לאנדאו פראט איזונשטיין דוד ועם אלמלר

ארטנור למשברת – מרתור א'

ביטהרנו נייעס פון ריבננס וואס עונגן גוֹד "ג'זירת המַן" להשמיד להרוג
ולאבד את כל היהודים מנור ועד זקן טר' ונשים ביום אחד – די דיאזיגע רע-
בנימ זענערן ממש פון ד' ערבר רב' זעה זוח'ק "ה' אָדָר כ' ה' – "לְבִן בְּקֶשׁ לְעָקוֹר
את הכל" – די שעדרליכקייט פון קאנטנטאָן מיט' ליינען ייטונגנען – פירוש
בדברי הרואה"ש "לְאַל יוּקְרֵי הַעֲרוֹבָה" מגביל תורה משה מישראל" – די

לכבוד התהדרות והבנין החדרים פון הייליגן א"ר זל – ועוד ועוד.
השיבות פון לערען מסכת ערובין בפרט יעדן ליל שבת קודש, מקורו
מקום קדוש יהלו פון הייליגן א"ר זל – ועוד ועוד.

על האבן זיך אופיגשעטעלט עטילכע ריבנין פון די ער ובאס זיזיע נשמה איז פונעם "דור הפלגה" קוק נאך אין זודר הקושׁ (ז"א דף ב'ה): ואס עס שווייט דיאט וווען די ער בער בער, פון דראט זנטט מען קלאר או די חטאן זון דור הפלגה הוואס זיך האבן געאנט נגעה לה ערער ונעשה לה צו' איז דראט בענטז זיך אירפֿן די היינטיגר ריבנין איז ער ובאס דערן איז אונגענטע טשטש איז מיסות לאעלע צוליב ונעשה לנו שם, נישט פאן איזבערעטונג נטען האון חיל', זיך האון גורז געונז איז גזרת המן"ן און טען עקרז זיין מוצת ערוכין רחל' וואס אפללו משה רבינו האט גיגלסט דערצ'ו ווי מען ענטה קלאר אינעם ספה'ק

“וְיַעֲבֹר רָב שְׁרִירָעֵן אֶזְרָעֵל וְעַנְצָמָן וְעַשְׂתָּזִין אֶל שְׁרוֹבוֹת, וְעַתְּזִין דְּעַמְּלָטָס פִּיצְרוֹזָה מֵוֵית קָרְעִיטָשָׁס, פָּון דָּא עַתְּחַטְּמָן כְּלָלָט אָזְן קָלָאָר וְוַחְלָאָן אָזְן הַקְּבָרָה אַלְיָינָס בְּכָבְחוֹן וְבְעַבְגָּנוֹן מַמְּאָס דְּסָטָן יְהָוָה, אָזְן אַלְיָעָס בְּרוֹי אָזְן אַמְּכָן שְׁלָמָן אָזְן זְיוּן וְעַלְעָן, אָזְן יְדוּעָן מִוֵּת תְּזִין קָרְעִיטָשָׁס אֶל שְׁלָמָן צְוָוָשָׁן וְעַתְּלָטָן שְׁלָמָן קָלָאָר בְּזָן דְּעַמְּלָטָס מַדְרָשָׁן תְּזִקְנָאָהוּן אֶל עַזְרָעֵל אֶלְעָזָרָעֵל גָּזָם הוּא דְּלָבָדָה!!!
לִיאָוֶת רַבְּמָן אָזְן וְעַד גָּזָט פָּאָרָשָׁעָנְדָלָר וְאָסְדָּר דְּשָׁר הַיְּלָגָעָר וְאָשָׁרְבָּט אָזְן הַשּׁוֹבָה הַאֲדָאָשׁ (כָּלְל בְּאַיִ"א) אוֹ אַיְגָעָר וְאָסְטָשָׁעָנְדָלָר גָּזָעָנְדָוָן אָזְן אַיִ"וְמְבָלָת חָרָה מִשְׁעָן מִשְׁרָאָלָה... אָזְן אַוְרָקָן דְּאָרָט דְּעַרְעָז הַיְּלָגָעָר וְאָבָי אַגְּזָבָן חָבִיבָן לְמַסְדָּה נְפָשָׁעָהוּן עַל תְּמוּדָה אַלְקָאָלָה... וְאַוְלָלָסָן “עַמְּעָם אַלְיָלָלָה” אָזְן מְגָנָה דְּבָרָן אָתָּה אַסְרָעָה עַזְרָעָה אָזְן רַי חָרָה, אָזְן דְּאָרָק אַיְגָעָר וְאָסְטָשָׁעָנְדָלָר מְאָכָן עַזְרָעָה אַרְיכָעָגָר “מְבָלָת חָרָה מִשְׁעָן

תמאקע שפערת - האטס מיר אלע א גוט שבת.
ההאלטן ערוביין זאלסטו קנען מיטהאלטן בעור דהש - שיין עס ווערט
אציאן הילכט ערוביין, או מארגן ווען מיר וועלן א"ה דורךען עיין
ברטראבר בערטו, ברטס א דורוכבעט וועסטע שיין זיין אביסל מעיר באהאוונט
שנאנטן זאלסטו קנען מיטהאלטן בעור דהש - שיין עס ווערט
טמאקע שפערת דער א"ר דוקטור שיעיבט דארך אין שעיר הילכט בערט
טמאקע נישט אינישלאפּן האב ייך פֿאָר דְּרָן עַשְׂתָּקָל אַלְּסָגָע
גענטפערט מיר באָלֶד אַיִינְר פֿוֹן זַי - דו זאגסט או דו האסט מורה או דו
שיין, זונטאג אַרְבָּעַט אַיך דְּרָךְ נִשְׁתָּחַווּת צו טאָדן.

ומסתכת ערוביון מושגנית מיט ברטוניאו תרומותיו י"ט, מיט די ערשות פאר דאראפעט דאך פרארטיטין, אוו אורי הדרוך זאגט או דער צונן שנול, אויר לערענין "מסתכת ערוביון" אויז ליל שבת, וויסט ער וואס ער רעדט, מען דאראפעט דאס גלייבן מיט אמונה פשוויה, אבער גאר אנדרעהן אויז וווען מען שטערבריך דאך האטעל, ווועז אונשי גו עדר.

שׁוֹנִין נְאָכְלָדָעַ נְשֶׁמֶת כֵּל חַי תָּבָרָךְ:

איך וול נישט מאיריך זיין בידיבו וואס עס האט זיך וווײיטער אַפֿגעשפֿילט
מיטן מיר דעם שבת, עס איז אַ פרשה פֿאָר זיך, איך וויל צוּרִיקְקּוּמָען צום
ערערטען זיך וואס אַיך האב גזועאגט אוֹס איז בָּאָמָת יֵא אַ גִּזְוָרָה הַמֶּן,
אַפְּלִיךְ הַמֶּן הַאֲט נָאָגָעָאָלָט פֿאָרטְּלִינְגְּן דִּי גּוֹפִים נִישְׁט דִּי נִשְׁמֹות; וויל
הַמֶּן הַאֲט דָּאָגָעָאָלָט מאָבָד זײַן אַיריך דִּי טִיףְּ קְלִינְיָעָקִינְדָּעָר, אָן דִּי
אַגְּאנְצָעָז מְצָחָה פּוֹן עַיְוֹב אַיך דָּאָרְטָהָקָן גַּעֲזָוָאן דָּרְעָר עִירָה וְעַן דִּי
קְלִינְיָעָקִינְדָּעָר וְוַיְיָס אַיך קְלָאָרְבָּאָמָרְקִין¹ מַדְרָשָׁת תְּנָהוּמָא נְחַדְּרָה
טִיףְּ² כְּהָבִי הַאֲרָאִי³ לְבַטְּעִמִּי הַמְּכוֹנָת פֿרְשָׁת בְּשִׁלְחוֹ⁴ שָׂוִוְתָּה סְפָרָה
אַזְּדוֹן⁵ חַזְּאָקָה צִיטָּעָן, וְעוֹד תְּעוֹד, אַיז עַיְצָט אַיז עַקְרִירִיהָתָד דָּאָס וְעַנְעָן דִּי
מַדְרָשָׁת תְּנָהוּמָא שָׁם⁶, אַונְ דִּי תְּנִיקָותְּלָה בֵּית רְכָב⁷ עַיְן כְּתֵבְיָה הַאֲרָאִי שָׁם,
אַאי דָּאָס דָּאָרְכָּר בְּלָשָׂוּם סְפָרְבְּמָשָׂא גִּזְוָתְּלָה פּוֹן הַמֶּן הַרְשָׁעָ.

נאכמבר וועל איר ענק מגלה זיין, זויט עטם שמועס מיט מיינע ניע איזיבערדער מאנטער חביבים, האב איך מאיר איזינגערקיפט אַזעלט מיט ספראם זונז בי ספראם געשטע אמרי שפר אויף אַרטלעיזש טעריך זיך נישט צו פאראקיין אלע ספראם ואס רענן וען עריב, בפרט דעם ספר "רו אאנבי לשלום" ואס איז איגלאה דעם מומתן דעת זונז, ורביחק מיטאטור איז זווען עריב – זויך איז איזילעלר"ס פון בא"פ איזוקין דאס, מען דארך טאעקס פורסום זיין אלע ערליך ספראם געשטע ואס שרעען זיך יישן פון די ער בער רב און פאראגערעכנטן לעז מתה ספראם אַז קיין חד ווואר פון מענטשן ואס זונגען "הייטס באן ומחר בקר", איך די כתבי הארי זל האב איך געקופט, האב איך געטרפאן דארט אַז מורהידיג זיך פון עריב, ער שריביט דארט אַז ליקוטי תורה (משל' י"א) או זאויב מען איז מבטל די 620 מצות ואס איזן דעם זונגען אריגנערעכנטן די 613 מצות דאוריתיא און די 7 מצות דרבנן ער רעכנטן אויס דארט ז"עירבענץ" איזיך, ואס די אלע מצוח זונגען במנין כת"ה, באקempt מען ברת רוחה, ער טויטשט דארט אויס דעם פסקון פון "שלמה המלך" (משל' א, ג) "באבדן רשותים רנה" או וען עס וועל אַאלרליך תערן די דואיזיג רשעים, ואס די זווארט רשותים" איז ערבעט אויך במנין כת"ה און "רו", ואס זיין זונגען מבטל די "הרי" מצות דאוריתיא מיט די שב שבע מצות דרבנן אַרבינוויזיטווען ערחות עירברוי, העמאלת ווועז זיינר רה אַזונזן

מחטיבם למערב – מכתב ב'

לבכד המרכת, תחזקנה יידכם בענין לחזק תקנת שלמה המילך עלי השלומם, דאס מערסטע האב אריך הנאה געהטא פועם אמען פון איירע גלילין "שלמה מלך ושוראל חי וקמי" וואס דאס טוט אויסיטשידיען פאר די גאנצע וועלט (אפייל בי אום אין לאנדאן קומען אין איערטו מראדייגע גלויזן - אריך האפּ טאקע איז בי קורען ציט וווע איה איריך וווען דורוגעראנן דעם עריווֹרְבָּן" בי אום אין לאנדאן - אלעס וווע זיין איריך פאראדוקען) ואל שלמה מלך קעננט ארך בי יידן, אונן מען דאריך אינזהאלטען זיינע תקנות אונן קישין ישראל ברכות, אונן שפֿולַץ זיך מיט פֿיעַר, שלמה המלך איז גאנצען א מלך אפייל איזיך די שעדים ווורחות, איזיך יען איזען, איזיך עלילינס ותחרותנים, עס איז נישט קיין פֿשׂוּט זיך, איך האלט מען דאריך דאס בעורר זיין.

“דור הפלגה” - “משה רבינו” - “לך ביקש לעkor את הכל”
 איך האב זיך או צו אלעס שטיל צועעהטעט - איך בן געוואר
 אורגאנשעדיערט וואס דא גיט פאר, רוף איך זיך צו זיך - וואס עטס
 זאגנטס “דור הפלגה” “משה רבינו” “לבן בקש לעkor את הכל”, דריי
 יאהר אין א צי האבן מיר די ציעטונגגען פאָרדערטי אַק אַפּ ווועגן עריכ
 וויל נינטמאָהָל אַיבּוּזָאָגָּן דָא אָנֵן אַמְקָם קְדוּשָׁה וְזִוְּעָרָה לְגִינוֹתָא אָנֵן
 שְׂטוּתָהִים, אַיך פֿאָרְשָׁטִי שְׂרוֹן עַזְצָת אַזְרָוָס אַטְעָט שְׂלִיטָה פֿלְעָגָט
 מֶרֶר עַלְמָאָל זָאָק אָזְדִּי צִיעָטָונְגָּעָן וְעַזְעָנָן מְתֻמָּה בְּמַגְּזָה וּבְמַשָּׁא, אָזְן אָז
 אַיך אָזְלָא זָר פְּאָלָאָזְן דְּעַרְתָּן אַיך אָזְלָא זָר דִּי זְוּלְבָעָן צִיעָטָה וְהָאָס אַיך לִין זָר
 צִיעָטָונְגָּעָן וְאָל אַיך עֲסָק זָיִן אָזְן לְמִחוּד הַתּוֹרָה, עַזְצָת פֿאָרְשָׁטִי אַיך שְׂרוֹן
 אַלְעָס, וְוּיל אַינְעָר וְאָס זִוְצָת אָזְן לְעַרְטָן אָזְוִי וְוּעַקְשׁוּבָעָן זִינְגְּעָלִיט
 וְהָאָס עַטְסָן קְבִּיאָט אָזְן אַלְעָס פְּרִידָה הַלְּכָה מְסֻרְתָּה וּקְבָּלה,
 האָבָן גָּאָר אָזְנְבָּדְעָן אָזְן אַלְעָס פְּרִידָה אַוְיףָּה יְוּדִישְׁקִיט, וְוּאַיך וְהָאָס אַיך לִין זָר
 אָז מִיטָּצִיעָטָונְגָּעָן אָזְן אַיך בְּרַעְנָג אָזְן דִּי צִיטָט מִיטָּשְׂטוּתִים וּהְבָלִים, אַיך
 בְּין עַנְקָמָשָׁ מְקָנָה.

ווארך רענן והען מוצעת ערובה. אויר ב"ה אויר האב שועור לאוישט"ט, אויר בין דער אכטער אוידעט בליע"ה, אלל לען דינ משפחוה קומט זיך צוחאָט, זו בי א שמחה, זו סחט שבת וויט, אלל רעדט מען נאכאמאל וועגן עירוב, און אלל בליב אויר מיטן צינגע אינדריסין, פון הדינט און וויטער וועל אויר שווין וויסס צו רעדן, אונגעפאנגען פון אברהום אבישט ע"ה הוואַס ער האט מקיים עוואָען בעפעל מוצעת ערבתהן, משה בירין וואַס האט מותפלען עוואָען דערהייך 515 הפלתת כבנין וערתחן"ג, און אויז וויטער אלל צדיקים קדושים שרפי' מושען – אהבה פאָר אויר און וויסס ישר בר' החאסט מרי א פרײַליכוּשׁ שבת.

יא אנטשלדייט נארק אין וארטס וויל אירק ענק אונן – לעטאננס האב איך געוזנן וווערט צויפל צויפלייט אין בתי מדרשים עפער גלינוות וועגן ערבר, צויפל צויפל האב אירק נישט געהאט צו קוקון דערין, אבער אין זאָר האב אירק יאָ געוזנן וואָס זיַּ טווען דארט שטאָרק אַריסטַּרְבֶּנְגֶּן, אוּס איז אַד אַ "תשובה הראָש" (בל' כ"א) וואָס ער שריביט דארט קלָאָר אוּן ווער עס אַיִּז מוהה צו מאָן אַן עריבּ אַיִּז "מִבְטָל תּוֹרַת מִשְׁרָאֵל", אַוְיכּ זאגט ער דארט "כִּי אָנוּ חִיּוּבִּין לְמִסְרָאָר נְפִשְׁטוּנוּ עַל חֲזֹות הַאֲלָקָם", נארק האַרְבָּע אַזְכָּר זאגט ער דארט, נארק אַיִּז גַּדְעָנָק נִשְׁתָּאָלָעַס, דאס גַּדְעָנָק אַרְק אַיִּז עַיְרַה הַלְּגֹועֵר רַאֲשַׁר רְפֵט אַן קְלָאָר אַיִּינָר וְאַס שְׁטָעָרט צו מאָן אַן עריבּ "מִבְטָל תּוֹרַת מִשְׁרָאֵל", אַרְק האַב דאס נִשְׁתָּאָלָעַס פָּאַרְשָׁטָאַנְעָן ווַיַּלְכֵּד אַזְכָּר עַיְרַה נָאָר אַמְּצָה דְּרַבְּנָן, אַיִּז

פָּזְרוֹאַדָּן אָגָס עַל מִבְּטָל וְזֶה גָּזֶה מִשְׁמָרָה, מִשְׁמָרָה, נִשְׁטָח
גָּזֶת אֵיךְ גַּלְגֵּל דָעַם רַא"ש בָּאַמָּנוֹת פְּשָׁוֹתָה אֲפִילָה אֵיךְ פָּאַרְשָׁתִי
אַלְעָם פְּוֹנְקַטְלִירִי, נִישְׁתָּאַכְלִין שִׁיבְּרַעַרְסָה וְאָסָ לְאָכָן אֶפְּנָן אַלְעָם
- אַבְּעָר יַעֲצֵט לְוִיטָן "מוֹגָלה עֲמֻקּוֹת" מִטְּנָן "וַיְהִי הַרְוָי" אֲרָשְׁתִּי אֵיךְ
שְׁוִין אַלְעָם קָלָאָה, מָשָׁה רַבִּינוֹ הָאָט גַּעֲגַבָּן פָּאָר דִּי אַיְדָן אַוְפָּן בָּאָרְגָּסִינִי
שְׁוִין 613 מִצְוֹת, וְאָסָ יַעֲדַע מִצְוָה פָּон דִּי 613 מִצְוֹת קָעָן מִעָן דָּאָרְךָ לְעָבָן
טוֹחוֹעַנְטָעָר יְהָרָן אָון נִישְׁתָּאַכְלִין מִשְׁגִּי זַיְן אֲפִילָה אֵין מִצְוָה בְּשִׁלְמָהִים, אַבְּעָר
דָּאָרְךָ מָשָׁה רַבִּינוֹ גָּאוֹרִינִיסְטָה עַפְעָס אַנְדָּעָש אַיְנִין גַּעֲהָאָט פָּאָר זַיְן
פְּשִׂירָה נָאָר אַעֲדָרָה "הָאָ", אֵיךְ אָלְכָל וּכְחָזָן מוֹאָמָן אָזָעָירָבָ, אָונָ
לְיָוִן הַדְּרָשִׁי הוֹיִיט הָאָט עַר וְיִי אַיְזָה דָעַם גָּאָר מַסְרָה גַּעֲזָגָט פָּאָחָן
שְׁעַתְּרַחְן מִצְוָת עִירְבוֹנִים חָהָל אַלְאָמָי מַחְ זַיְן אוֹ אַיְגָעָר וְאָסָ רַעַדְתָּ
אַוְיָהָן מִצְוָת עִירְבוֹנִים חָהָל אַיְיָמָש אַיְיָמָש עַל מִבְּטָל וְהָרָתָה מָשָׁה מִישְׁרָאָלָ
רַמְּלָא מִרוֹן הַמְּלָהָה. - נִמְּנָה מִיר אַגְּנָי שְׁתָבָת.

וועאר אעט גויאט בענין עירוב איזון פונאט דורך הפלגה ממש

או אנטשולציגטס מיר באמת פאן אין די גלגולו, פועם ווילין תשב"ץ, או איינער בענגן אין אויר ארט אין די גלגולו, פועם ווילין תשב"ץ, או אינער וואס אם נישט מודה בעירוב איך "מינוט נורקה בו", גוט באמת איך דאר דאס א גמורא מפושת איך עירובין או ווער עס מאין נישט "מודה בעירוב" איך א "צדוקי". שווין על כל פנים ווי יופן אין דארט די מתנגדי העירוב "מינוט זרכרים ואטיקוטיס", איז איז עס איז שרעקענדיג – אבער ליטט ווי עס זאגטס דאר פון מדרש תחומרמא או ווער עס גיטי קען ערverb איי גאנר פונעם דורך הפלגה – איי דאר דאס אסאך ערגען פון סחט "זוקים מינוט זרכרים ואטיקוטיס", פון "רוּרַ הַפְּלָגָה" ממש, איך האך ייך ועל נאך קענען שלאפען הדינט אנטט – גראד נאך שבת וועל איך מון בלאג אפשרייבין א בירוי צו די וואס מאכן די גלגולות זוזל זאלל מאיסל מערד ארטיסטרונגנצען דוחומר הענין פון גיין קעגן עירוב רוח"ל, מעיר מעתק צו זיין פון די ספריטס הקדושים, בריט בזעם הייליגן "מלהעה ענוקות", עס איי ואר באוואויסט או ער האט געלענרט תורה מפי אלהו, אוו אויר פון חדורייש הר"ם און אויז וייטער אין די ראייה, בפרט פונעם "מדרשה תנומאה" ווועגן "רוּרַ הַפְּלָגָה", דער עלטם גלטэм וויסס נשבט וואס

אכolumbia, פון זיין וערטער דארט קומט איטס או מוצות עריבוכין דארט מען מקיים זיין באיל וווען מען קומט צום שכט, שווין פון קלינינויוין – ערדער מענטש בעריך זיך מקרש ומשור זיין גלייר לענין ער קומט צום שכט, אווי ואיך אברהומ בערטט האט אונדרקענטן איניעם איבערשטן וווען ער אווי אלט געגען דריי איזה, און דיקרשעה פון אבראַהָם אַבְּרָהָם – שְׁרִיבֶּת עַד – הָאָט עַד אַינְגַּלְּפָלְצָעָן אֵין אָנוֹן, אוֹ מֵיר אַלְּאָן אוֹיר קענען גַּיִן אֵין זַיִן ווועגן צוֹ דְּרִינְעָן דְּעַמְּ אַיְבָּרְשָׁן מְאַחֲבָה – אָאן עַס קומט שְׂיָן מְקִים גַּעֲמָן מְצֻוֹת עִרְבָּכִין פָּוּן די וְרִיְיָ אַהֲרָן אלְט וְרָאָה עַד הַיִּן מְגַעֵּעַ.

בדער עיקר רעדט ער דאך דארטן וועגן דעם מאמרן חז"ל או אברהム אבינו החאט מקים געווון מצוות עירובין, און אויף דעם איז געובייט דארטן ייז'ן גאנגעטען תורה. – קומט דאך אויס או מרד דארטן שווין מהנץ ווין די קונדרע פון דריי איודר אלט זיך צו היליגן מיט מצוות עירובין. הגם לויין מדרש תורתהומא (נזה טין) קומט אויס או פון וועגן מען איז נאך פיעל אין כל קערעריזדושס איז שווין שיר' מצוות עירובין (קומו נאך דארטן) אבער על כל פיבים פון די דריי איודר וועגן הכל מווים או מען דראף שווין מקים ווין מצוות עירובין, ווי עס קוקט אויך אויס פון ארליך לאין טעמי הדמצות פרושת שלחן וואס ער רעדט דארטן פון "הינוקות של בית רבן", הינוקות של בית רבן איז דאך משמעו או די לענטנן שווין תורה, דאס איז דאך טטאעך פון די דריי איודר, יווי אויך קוק נאך איז תשובה חתם סופר (או"ה ח"א סיימן צ"ט ד"ה תעין עירובין) וואס ער שריביט קלאר או מען דארטן מותן זיין קטעני עירובין צולב די קינער וואלן נישט גאנשטוורטעלט וווען מיט חילול שבת – שווין איז על כל פיבים הכל מווים או פון די דריי איודר איז דראף מען שווין מקים ווין מצוות עירובין, (קוקט נאך און יידנון "אויר ישאול" גליתות די, ייז, כט, בט, ל, לא, לב – און אווי אויך איז ספר "על גזות עירובין" אויך לאכבי לשלא" – און איז ספר "משמה הלכות" וויכו...)

ער שרכיב נאר דערוך אשורי הנבר כי ישא על מגעווין – קומט שרין
נאר איס או דער מענטש וואס איז מקים און הייליגט זיך מיט מצות
ערוובין קומט זיך אויף אים צו זאנן אשורי – און אויר די ווערטער כי
ישא על קומט אויס או עס איז אין על וואס מען דארק טראגן אויף זיך
מגעווין פון די יונגע יאהדרן.

אהבה ליגת גאר אינגעבאקס אינ' עדן אידיס בלט.

אך אין אוthon מען היליגט וזה טaku bi-di Drayi iyadur mitzotot
ערירוביין – ווערט ער נאכדרען "כל פרו קודש הילולום לה" – וואס פון
דענס אין דאר משמע אוthon דער מעונש איז מוקים מצות עירירוביין
מנוערין, אין ער נאכדרען זוכה וזה זיין איז שטיך הייליגקייט אין דער בחינה
פונ' כל פון גוש הילולום לה".

וואר איריך זאגן – מען קען נאר אסאר שריבין אוניך דעם אינעם שטיקל "זעומ אלימלך", איריך בין נאר געקומוון מעורר זיין, די איבעריגע לאו איריך שווין פאר איריך.
דער היילוגער רב ר' אלימלך זיין פירוט איזס דראטן; אז אינעם זכות דין

אוונזען אבאתה הוקשומע לעבען מיר און מיר האבן און עפֿלַיסטערען און דעם דיאזינג ביטען גלוֹת – קומט אוטס קלאר פָּן זיינע ווערטער – אוֹן איזקען נרכות פָּן "מצות עירובין" וואס אונדערער אבאות הקדרוּם אבראָמִן זיאַקְעָב האָן מקים געווֹן, גאנֶר אָן דעם זכות האָבן מיר אָקִוּם אָן אָרְהָאָלְטוֹנָג אַינְגָּעָם דָּאַזְיָן ביטען גלוֹת.

איך האלט אויך דראפט ווועיר וווקטיג מפרסט זיין דעם גוועט אלמליך', איך בין זיבער אויך וווען דע' עלאערער טאטמאער איזין ווואט האבן נאר וווחה געהונן וויר צו' ווילקון בויים הייליגן ברץ' ווועכבי' איז ברט בעי' שובבי' טהרות וווען זי' ווועלץ וווען דעם "געטס אלמליך'" ווועלץ זי' באלאד וווען דערצו או מען זאל מאבן איז גיעטס עריבר אויך ומוי'ב - הוגם דעם יעטיגן עריבר איז ווועיר מאהווערדיינן עריבר מיט אלע הדיררים וחומרות ואיס איז נאר שירך - אבעבר אויז וויס קען זיין וויס עונען דאיך איזין ווואס ווילץ או עס זאלן דרייעקט זיין איז "אטמאערץ עיזוב", בין איך יכער או זי' ווועלץ באלאד מאבן איז עריבר - נאכמער זי' ווועלץ וויכער מוסטיק זיין נאך מער הדיררים וחומרות, ווילז די אטמאער טיטיס עונען דאיך פון די ביני עליה דזון מעתשן ווואס זיך בי' יעדז זאך מיט היידוי מצעה עד קאנז דהאחרון - און אלעס ווועט דאך זיך איזער זוכת קאנז מפרסט זיין דעם ביגליגן ערישטאלליך' איז גאנז זיך מאושז איזער לא-וואנט איז'

מכתביהם למערכת – מכתב ג'

לכבוד הבדיקה שמדובר בטענה שלמה דמליך עליו השלום. קודם לכן ישר כח פאר איערג גליונות מאמריים, בפרט וואס לעצטענס בענטש אידר מאש קאָר די אינזן דרי דעטפ אַמְּרִים פון אַרְיִ הַקְּרוּשָׁן. גראַטן יישר כח פאר אַיְלָה זונְדֶּר דֵּי זַעֲמָן אַמְּרִים פון אַרְיִ הַקְּרוּשָׁן.

אך וול דאס צשפריטין אין גאנץ ירושלים אין אלע שחלן מקויאות און אין מיטזן אין טע מיטזן, נאר פונקט בין איך דא געווען אביסלן ערפנן זומער אין ברוקלן באזונן די משפההן, איך מיר איזיגעטונגן צווען ערפנן זומער לאילוות – איך וואלאט איך ויעיגע געהאלט בעטן אונד אירט ערפנן מיר שיינן אָרגניענעלְ קאָפִי פֿון אלע אַיְמָרָע גָּלוּוֹת בֵּין יעַצְטָעַן.

אפשר וואלת מען אויך געדארפט מאוכן א ספר מיטן נאמען ר'רבינו יואל חוי ויקום, וויל מען ווערט דארך דא או נשט נאר ש'למה המלך' ווילן די רע-ביבנים אוטיסטיין נאר אפילו רביה'ק ר'רבינו יואל מסאטמאר ז'יע ווילן ז'יע אויך אוטיסטיין, ז'יע געונען דארך מפרסם שקרים אויף שקרים אוניס נארישער פונעם צוויטין, או רביה'ק איי געונען אקען עריבון איבערהויפט אין ברוקלן. מיר קען קינגר נישט פאנדרידער קיין קאפ, מיטן אנטע שליט'א, געדענקט אונט אקלאָר יענע ציטע וווען דער רב' ז'יע האט מזחוק געונען געלט דערעטער רב' ז'יע צו מאוכן דעם עירור, ער האט אפילו געונען געלט דערעטער, אדרבא עס איז געונען דעמאלאט באשריבין אין "דער איז'" וו שטארק דער רב' ז'יע האט געאגאַט או עס זאל שווין פאַטיג וווען דער מהודראַדין יעירוב איז ומ'ב. און עס איז שווין טאקע געונען אן עירוב דעמאלאט איז ומ'ב, נאר דרי רישעים די ער בער רב האבן דאס אראָפ גערטען רוח^ל אינמיין נאכט. – איז קענטן איז דאס אלעט אליניס איבערעציגן, דאס רעדט פון זיך אלילינס.

נאמכער ער שריביט דארך דעם תורה פונקט אין פרשׂת דברים, אינעט יעטיגן ומון וווען די רע-בנימס די ערבע רב העזע נישט אויף צו פאָרײַן מבטל צו זיין מעות עירוב רחל – ער האט ממש מכוון געוען מיט זיין.

ויזנער קוק אויפן פונקטיליך זומן דאס וועט איסטיין!!! פהרד פרהדים!!!
 שטעלטס אין מוויל און אויעשען – ער שרײַיבט דארך קָלָאָר או אַיְדָה מענע
 וועלט אַיִן פָּרוֹדוֹזָן אֲבָוּנוּנָן עַולְם וְסָוס וּתְרַעַט מְצֻבָּה עַירְבוּדָן – אָן שְׁטוּלָט אַיְיךְ פָּאָר אוֹ דָעַם דָּיוֹן הַיְּלִיאָן עַלְמ וְאַסְטָה דָּקְהָה דָּאָטָם אַשְׁאָפָן וְוַילְךְ דֵּי עַרְבָּר עַקְרָבָן – רַחַל!!! דָאס אַיְן דָאָרְךְ
 מומש דער דער הַפְּלַדְהָן!!!

רבה הוא דהמלהן אלא אפילו איש דעטלט נמי מדרמן מאי טעמא כל מליחא עבדין לאלאיילו אל משקייה ביה אינשי נגיא נמי כהיבא בא רודר בסוחול ואמרם קדרשו בתי צד קת הודהש אונט, נמי מובת חניך נצעה זיין איז איז (ז). קווטן וואיז זיין עטס אויעדר ואס געדענטק דיעשה און זנט זאנר די חוויטה איזרייך צו לייענען אוקף דהיך' זע ער עטוען לא לומד קענען דער עיריש איזאל שונ' גאנש באגלאיילט איפילו אויזט אונלואו ואטער צו טרכען. זיין גאנז דאר עיריש איזאל פון זאטס אונט זאער סיידים וחוויך לוללן, זיין ריבניז קדַן, ברונטען און זואל משה. עניין סטר מהשבות חוויך אונט טיז' חיל; נזנחו כפי הקלקול של חטאם באכיה דוחש על חזה (שבת קמי עב) והולחת אדים והאשנין וחוזן שרדים ולילין אונט מאה ושלוושים שבת שירובין זיין זיין, לזרען מושגנויו ולוישו זיין.

דאן אויפן איבערשטען אליענס רוח'ל, ווי מען זעהט דאס קלאר איןעם
דאנן דער גראונטן זיין גראונטן זיין

שווין אויר מין לאלט איז שוין קלאהר, מעיר דארף מען נישט – איך בגין במאשטוט ויכער אויעדר וווען ער לערנט דעם דזויין מגלהע עמוקות – על כל פנים אויב נישט, ווועט מען עס עצצע גוט פארשטיין.

על עצת טיעון ביד'א, או עס זענען דא אועלכע וואס טיטיען און פאראברלענדען די אויגן באילו רבינו יואל מסאטמאר ז"ע איז געווען אקעגן עירוביין, זענען דאס בלוז די ערכ רב די רושעים, וויל דא שטייט דארן קלקלאר אינעם הייליג מגלה עמווקות, או צו זיין א מנדיג ישראל גיט' זחאמגען מיט עירובי החירות און שיוטפי מכואות, און ווייאו קען זיך איניעם דוכטן או רביה"ק רשכבה"ג מסאטמאר ויע' דער אמות'ער לעצער מנהיג פון אונער דור ואל האבן געהאלטן קעגן מאכן ערוביין,

ברשות אין זין שטאט ווי ער האט געראונטן?
אלמא מאיג, די וואס פאָרפֿרִין אווי רהַל, מז זיין איז זענען טאָקע פון די
ערכּ רבּ, וואס אויפּקּ דינְשָׁעָן, אוֹיְבּ עַטְהַקְבּ מְכוֹנָה גַּעֲוָתָה, אוֹ מְשֻׁהָה רְבִינָה זָאַל
מְחַזְקָה וַיְהִי דִּינְשָׁעָן, אוֹיְבּ עַטְהַקְבּ מְכוֹנָה פָּוֹן עַירְוָבּ, זָאַל ער ווֹסֶן
ערכּ רבּ וואס וועלְלָה גַּיְנָה קָעֵן דִּינְשָׁעָן דִּי הַיְלִיגָּעָן מְכוֹנָה פָּוֹן עַירְוָבּ ווּעַטְ
ער וַיְהִי קָעֵנָן בַּיּוֹקְעָן, אָנוֹ נָאָר דִּי הַיְלִיגָּעָן מְכוֹנָה פָּוֹן עַירְוָבּ ווּעַטְ
אוֹיְבּ עַטְהַקְבּ מְכוֹנָה דִּי בְּאָנוֹעָן הַאֲרָנוֹן בְּרַשְׁתָּוֹת.

בז' עיון ב' – נסיך קומונטן – והוא גאלן טרנשטיין – ר' קב"ה זאגט דאר צו משא
נאך איזן נקודה איז מיר דאי ביגעפאלאן – הנק'ה זאגט דאר צו משא
רבינו יבי הוא עיבור בשיתותינו מבאות" – דאס טיטיש או דירושע בן נון וועט
וככה יין איריעברצופין די אידן איזן ארץ ישראל, ויאויאו דויך "שיתותינו
מבאות" – אויד ערחת וואס דאס גויט פאר? משה רבינו רעד אב כל
הגבאים לדורמים לפניו ולබאים אחורי האט מותפל געווען זאכ' הפלות
במנין ואחנן ער זאל זוכה יין אדריכזוקומען איזן ארץ ישראל, נאכמוניא
לייטען מגלה עמויקות האט ער איז אידר מאל געומל געווען ער זאל זוכה יין
או זין מצוות יעוביין גראר ווען ער וועט אדריכזוקומען איזן ארץ ישראל
אנן איז על פ' אין צהט איזם דקה"ה געגענטפערט' ר' בר' ער זאל מעער
נישט בעטן, וויל נאך איזן תפלה ווען ער בעט, ווערט ער גראד
געגענטפערט' – און דאס וויטער יהושען בן נון, ויאויאו וועט ער זוכה יין
אדריכזוצוינן גאנץ כל ישראל איזעם הייליך גלווטיגן לאנד – גאנר דויך
"שיתותינו מבאות".....

נאכמבר טראבך איך יעטץ בשעתן שרייבן זי דאיזוגע ווערטער – איז פון רעם מגלה עמקות קוקט דאך גאר אויס איז מען בען בכל גויש זוכה זיין צו קורות ארכז ישראל נאדר דורך עירובי היצירות ושיטותיו מבויאות – נו ווער איז נאך געוונע איזו טאטראקער לוחם איזק קורות ארכז ישראל, ווי דער הייליגער רבוי ז"ע – דער זעלבער שלמה המלך וואס האט זונז געלענטז די שלש שביעות (שיר השירים) "השבוע אתחם בנות ירושלים" וכו, איז דאך דער זעלבער שלמה המלך וואס האט מתקין געוונע מצות ערוביין – און שלמה המלך דאך זוכה געוונע איזיבזוביין דעם ערשותן בית המקדש וואס אפלו זוין טאנע דוד המלך ע"ה האט צו שעט עריסט זוכה געוונע – זעהט מען דאך קלאר איז שלש שביעות מיט קורות איז ישראל גוינע אינאיינעם – לא יפרשו ולא יעלימו לא זה מזו ולא זו צייר

נאר א זאך – פונעם “חוין” ואס איר האט גשריבען פון משה ש. פון מאנגני זעהט מען דאסיט או יעצלט איז ממש אין עת ראנן אויך בייאת המשיח, און ווי עס קוקט אירס איז דאס דער לעצטער בירורו ונסיון פאר בעיאת המשיח, דאס עניין פון ערירובי העזרות ושיתופי מבואות – איז יעצלט זעהט מען שווין אלעלס קלאר אינעם מגלה עמווקות – עס איז ממש גועעונג זעהט רוח הקדוש הופיעה בבית מדורשו של הבעל מגלה עמווקות זצ”ל – ווילו ערד שריבובט ריאך קלאר, או זוכה דיין צום “כי הוא ישבור” (גיב עביבר אורחות ערירובי), קען מען נישט נאר דורך “שיותמי מבואות”, ראס הייסט איז צו בייאת המשיח און און אריינציגוגין גיין אויך ישראל קען מען נישט

זוכה דין נאר רוך" שיתופי מוגאות!!!
 אחין אהן אמר עני שכל לך תעודה מרעד ומשותומם על דברים אלה
 ואיך עלה לך על הדעת לחשוב בדברים אשר לא כן על רבינו הירושלמי
 ומסתמא ר' זעיר אמר והוא הגר אשר הקים עולחה של תורה על אדמתה
 אמר עירא אחר החבורון הנרא - ואיך עלה לך על הדעת להשוב חירות
 דברים אשר הם היפך דעת תורה ויופר דעת כל הקדומים הראשונים
 ואחריהם צדיקים וחסידים אנשי השם אשר מעולם - האמת אגד ולא
 אבוש שקמו על כל ישראל קומץ קטן ממד של הערב ובו אשר לא
 בששים מללעוג רח"ל על כל הקודש לנו, ובחלקלוקות לשונם מהפכים
 דברי אלקים חיים, ומופתים כל הרכנים הכהריםليلך אהיריהם בטמיונות
 עיניים, וכבר צוחח על והגבניה ישע"ה, וככאמ' היה חזאים לרענאנן
 טוב ולטב רע, שמים וושך לאור וחושך, שמים קר לחיקום ומתרוק
 למך. הרה הכהנים ענייניהם ונגד פניהם בוגנים, אחין אהן לא תלך בדורך
 אתם מנע ראלג בגנוגיהם, אז תזכה לכל הבהירות ונבראות שוגבנת
 לנו בנאיינו, בקרוב ממש בבב"ה, איך פיר אויסט ארכת ההייט, הקב"ה זאל
 העלען איר אטל אנטקע זוכה יין טער און מער מלחה צו יין דעם מאט, ביכ ש וועש
 שווין זיין ווער ומון פון זיללאה הארט דעה את הי' כמילס ליטס מכתבים בעב"א.

ג. העלער – דושלים עייל'ק טובב'א. נב. ווער ער קען מתרגם זיין די מכתבין און. ענגלאיש אדרער אנדרער שפּרײַכָּן ווערט גבעטען זאל דאס אריינשאָקען צו אונן.

געשעטען וכור, איזוי וועל איך פרארביון בילג' צו טראפען איזינעם ואס
ואל דאס צושפעריטין אין בני ברק – איך פיל דאס פאר א געוואלדיגין זיכות
פאר מיר און מײַן משפהה, בפרט עס פעלט אליס אפֿאָר ישועות בי' איזום
איין דיא משפהה, און איזר שרײַיבט דאָר אוֹ דורךן מפֿרסם זיין די גויסקייט
פֿון מעות עריבּ קען מען געהאלְפּן ווערן בכל מיני ישועות, גלייב איך
באמונת שְׁלִימָה אוֹ דאס וועט טאָקע צוּברענגןען די ריכטיגע ישועות און
השפּוּות זאָ אַמְּבִּינְגִּיט מײַן אַודְּלֶסְטָן.

עירוב וואס איר בראונגעט אוראפא, און בשעתן לערנען איז מיר איניגעפאלאן אמורא-דייגן טיפויניגן געדאנק אינעם מגלה עמווקות, איך האלט או איר

ברוכת דאס מפרסם זין.

גרעיסטע מאס אַבערגעגענְקֶלט. שיין ער האט שוין געטראָפֵן זיין פֿאָסִיגֵן מְמֻלָּא מִקְוֹם יְהוּשָׁע בֶּן נָנָן, ער זעט אין אַים דָּאַס אַמְתָּדִיקִיט אָז גַּעֲרִישִׁיאָפֵט וְאָס וְוָעֵט זיךְ מְקִירְבֵּן זיין פֿאָרְכָּר בְּלִיל יִשְׂרָאֵלִיסׁ וְוּגָן, ער גְּרִירִיט זיךְ שִׁין אָן וְאָס אַיבְּרָצְוּגְעָבֵן זִיְאָוָאָרְפָּן. צְדִיק אָזָן נִיעָם מְנוּחָג יְהוּשָׁע בֶּן נָנָן, אַלְלָא בְּלִיל הַנְּגָה וְזִיְאָוָאָרְפָּן צְרוּ זיךְ זַיְינִי אַידְשָׁע קִינְדָּר אַוְפֵן אַמְתָּן וְעוֹג, אָז אַים מְחוֹק זַיְינִי זַיְאָוָאָרְפָּן טַעַנְוָן וְזַיְדָרְבָּעָנְגִינְזִיר אַמְתָּה מְנוּחָג הַהְרָאָה, וְאָס צְרוּ זַיְינִי זַיְאָוָאָרְפָּן גַּעֲזָלִינְן מְאָס הַהְרָאָה, עַרְשָׁעָנְסָן וְזַיְאָוָאָרְפָּן דָּעַם פָּאַלְאָגְנְטָן זַיְינִי זַיְאָוָאָרְפָּן יִיד, נִשְׁתַּחַט מִיד וּוּעָרָן אָז זַיְינִי נִשְׁתַּחַט מִיאָשָׁע זַיְינִי פָּון קִינְיָן אַיְינְגִּין זַיְינִי, בְּפַרְטָה וּוּעָן עַס גִּיעַן אַרְבִּכְעָר שַׁוְּעָרָע מְעָבִים אַוְפֵן בְּלִיל אַיְינְגִּין אַיד, זַיְינִי צְרוּ לִידְן יְעָדָן אַיְינְגִּים, אַוְסְצָהָעָרָן יְעָדָס בְּקָשָׁה מִיטָּה שְׁרָאָל, וְזַיְאָוָאָרְפָּן צְרוּ לִידְן יְעָדָן אַיְינְגִּים, אַוְסְצָהָעָרָן יְעָדָס רְשָׁעִים מְתַחְצִיפָּים אַהֲבָתָה נְפָשָׁה, אָז צְוִוִּיטָעָנָס וּוּעָן עַס מְאָכוֹן זַיְינִי עַטְלִיכָּעָר דְּרָים אַוְפְּצָחִים אַזְוִי וְזַיְיָ דִּי עַרְבָּר וּבָא אָזָן מְעָן בְּרוּרָה וְוִיסְן וְזַיְאָוָאָרְפָּן זַיְינִי שְׁלַעַכְתָּעָר דְּרָים אַזְלָן חָס וְשְׁלָום וְיִשְׁתְּחַשְּׁפִיעָן זַיְינִי וְוּרְעָע שְׁלַעַכְתָּעָר דְּרָים אַזְוִי וְזַיְיָ שְׁרָאָל, נָאָר דִּי אַיְדָן וְאַלְלָא זַיְינִי וְזַיְאָוָאָרְפָּן אַפְּצָחִידִין פָּון זַיְיָ זַיְינִי נִשְׁתַּחַט

אפקטורנונג פון זייז וור. שוויין, עיר רופט אים שווין אלעס אים איבערזונגעבן, און וויטיגער יהושע דער צדיק שטייט שיין שבעד לפני רבו מיטן גראטען מאס הכהעה אלעס מקבל צו זיין פון זיין היליגן רבין משה, עיר איז גוינט זו שלגנגן מיטן דאסטעס יעדעס וארטט, אונט טס וטלום זו פארפרעלן איזן אוט פאיילו חס וטלום, וויל איזן יעדן אוט פומעם צדיק משה ליגן דארך אוולכע יסודויה אונ עריקרים בענני הנחתת כליל ישראל, און מיט איזין וארט וואס מען טונין אנדעריש קען מען דארך חס וטלום חרוכ מאנק וועלטן – שיין משה רבינוב דער מהניח אמרת פאנגט שיין איז צו רעדן – און פאלצלאנג באמס – וואס איז? הש"ת זופט אים צורייך – משחה איך ארכך דיר עפטע זיינר וויטיגער זאגן איז זיין וויכטיגן התהוקות – מארטסטו געבען פאר יהושע بن נון ואס איז דעם איז איזן אלעס נכלל – מיט דעת וועט ער אלע מעציבים קענען אידעריבערזיגן גראמענערהייט, מיט דעת וועט קעגען ביוקומען די רשיעים דער ער בר זיין זאל ווישווע הארכו לוי הנטהעה איזה דיז איזן וויל רבו.